

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Den Europæiske Kendelse Til Sikring Af Bankindeståender](#) > Romania

Den europæiske kendelse til sikring af bankindeståender

Rumænien

Rumænien

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 50, stk. 1, litra a) – Retter, der er kompetente til at udstede en europæisk kontosikringskendelse

Ifølge artikel 1 i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, indgives anmodninger om kontosikring til den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse i første instans (artikel 954, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 954-959. Disse regler (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov) finder tilsvarende anvendelse på officielt bekræftede dokumenter.

Ifølge artikel 94 og 95 i den civile retsplejelov har følgende retter kompetence til at træffe afgørelse i første instans:

- førsteinstansretter (*judecătorii*), der har kompetence til at behandle pengekrav på op til 200 000 RON, og
- førsteinstansretter, der også fungerer som appeldomstole (*tribunale*).

Listen over førsteinstansretterne offentliggøres på Atlas-webstedet under overskriften "[Forkyndelse af dokumenter](#)".

Listen over førsteinstansretter, der også fungerer som appeldomstole, offentliggøres på Atlas-webstedet under overskriften "[Retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — Bruxelles I-forordningen](#)".

Artikel 50, stk. 1, litra b) - Myndighed, der er udpeget som kompetent til at indhente kontooplysninger

Ifølge artikel 2 i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, er det den nationale fogedsammenslutning (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*), der har kompetence til at indhente oplysninger om bankkonti i henhold til artikel 14 i forordning nr. 655/2014.

Artikel 50, stk. 1, litra c) – Metoder til at indhente kontooplysninger

Metoden er anført i forordningens artikel 14, stk. 5, litra b).

Den nationale fogedsammenslutning har ret til direkte og gratis adgang til et informationssystem, som finansministeriet stiller til rådighed, på de i loven fastsatte betingelser.

Artikel 50, stk. 1, litra d) – Retter, for hvilke et afslag på at udstede en europæisk kontosikringskendelse kan indbringes

Ifølge artikel 1, stk. 2, i artikel 1h i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, kan der i tilfælde af afslag på udstedelse af en kontosikringskendelse i medfør af artikel 21 i forordning nr. 655/2014 indgives klage over den afgørelse, hvorved anmodningen om en europæisk kontosikringskendelse afslås, til en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der har truffet afgørelsen.

Artikel 50, stk. 1, litra e) – Myndigheder, der er udpeget som kompetente til at modtage, fremsende og forkynde europæiske kontosikringskendelser og andre dokumenter

Ifølge artikel 623 i den civile retsplejelov foretages tvangsfuldbyrdelse baseret på fuldbyrdelsesdokumenter, som ikke vedrører betalinger til det konsoliderede almindelige budget, EU-budgettet eller Det Europæiske Atomenergifællesskabs budget, udelukkende af fogeden, selv om andet er bestemt ved særlige love.

Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 954-959, som finder tilsvarende anvendelse (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Retsbevarende foranstaltninger iværksættes af fogeden i overensstemmelse med reglerne om tvangsfuldbyrdelse i denne lov, som finder tilsvarende anvendelse, uden forudgående tilladelse eller godkendelse (artikel 955, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Ifølge artikel 652, stk. 1, litra b), i den civile retsplejelov fuldbyrdes retsafgørelser og andre fuldbyrdelsesdokumenter i forbindelse med beslaglæggelse af løsøre og direkte udlæg i løsøre, medmindre andet er fastsat ved lov, af fogeden i retskredsen for den appeldomstol, hvor skyldneren har sin bopæl eller sin eventuelle forretningsadresse, eller hvor aktiverne befinder sig. Når skyldnerens bopæl eller eventuelle forretningsadresse er i udlandet, er enhver foged kompetent.

Hvis de løsøregenstande, hvori der kan gøres udlæg, befinder sig i retskredse for forskellige appeldomstole, har enhver foged ved disse domstole i henhold til artikel 652, stk. 2 og 4, i den civile retsplejelov kompetence til at foretage fuldbyrdelsen, uanset om der er tale om aktiver, som kan gøres til genstand for udlæg, og som er omfattet af andre appeldomstoles kompetence.

Såfremt den foged, som fordringshaveren i første omgang har henvendt sig til, konstaterer, at der ikke findes aktiver eller indtægter, hvori der kan gøres udlæg, i det område, hvor denne har stedlig kompetence, kan fordringshaveren anmode den fuldbyrdende ret om at overlade tvangsfuldbyrdelsen til en anden foged. Bestemmelserne i artikel 653, stk. 4, finder i så fald tilsvarende anvendelse.

I henhold til artikel 7, litra b), c) og e), i lov nr. 188/2000 om fogeder udøver fogeden funktioner i forbindelse med forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter, forkyndelse af processkrifter og fuldbyrdelse af den retsbevarende foranstaltning, som retten har anordnet.

Artikel 50, stk. 1, litra f) – Myndighed, der har kompetence til at fuldbyrde europæiske kontosikringskendelser

Ifølge artikel 623 foretages tvangsfuldbyrdelse af fuldbyrdelsesdokumenter, som ikke vedrører betalinger til det konsoliderede almindelige budget, EU-budgettet eller Det Europæiske Atomenergifællesskabs budget, udelukkende af fogeden, selv om andet er bestemt ved særlige love. Behandling af anmodninger, gennemførelse af foranstaltninger samt inddragelse og ophævelse af kontosikring sker i overensstemmelse med

bestemmelserne i artikel 954-959, som finder tilsvarende anvendelse (artikel 971, stk. 1, i den civile retsplejelov). Retsbevarende foranstaltninger iværksættes af fogeden i overensstemmelse med reglerne om tvangsfuldbyrdelse i denne lov, som finder tilsvarende anvendelse, uden forudgående tilladelse eller godkendelse (artikel 955, stk. 1, i den civile retsplejelov).

Så snart en anmodning om fuldbyrdelse er modtaget, sørger fogeden for, at den registreres, og at fuldbyrdelsessagen indledes, eller fogeden afviser at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren og begrundet denne afvisning. Fordringshaveren underrettes straks om denne beslutning. Hvis fogeden nægter at iværksætte fuldbyrdelsesproceduren, kan fordringshaveren inden for 15 dage fra datoen for meddelelse herom indgive en klage til den fuldbyrdende ret (artikel 665 i den civile retsplejelov).

I henhold til artikel 7, litra e), i lov nr. 188/2000 om fogeder varetager fogeden funktioner i forbindelse med fuldbyrdelse af de retsbevarende foranstaltninger, som retten har anordnet.

Artikel 50, stk. 1, litra g) – I hvilket omfang kan fælles konti og forvaltningskonti sikres?

Retsafgørelser, der kan fuldbyrdes foreløbigt mod sikkerhedsstillelse, fuldbyrdes først, når der er stillet sikkerhed (artikel 678 i den civile retsplejelov).

Enhver, der stiller personlig sikkerhed, hæfter med alle sine nuværende og fremtidige aktiver i form af løsøre og fast ejendom. Disse aktiver udgør det fælles pant, hvori fordringshaverne kan søge sig fyldestgjort. Aktiver, hvori der ikke kan gøres udlæg, indgår ikke i pantet. Fordringshavere, hvis fordringer er stiftet i forbindelse med bodeling efter loven, skal først gøre udlæg i de aktiver, der indgår i formuemassen. Hvis disse aktiver ikke er tilstrækkelige til at indfri fordringerne, kan der også gøres udlæg i skyldnerens øvrige aktiver. Fordringshavere kan kun gøre udlæg i aktiver, som er genstand for bodeling, og som anvendes til udøvelse af et lovligt erhverv, hvis deres fordringer er stiftet i forbindelse med dette erhverv. Disse fordringshavere kan ikke gøre udlæg i skyldnerens øvrige aktiver (artikel 2324 i den civile retsplejelov).

Hvis det anses for nødvendigt for fuldbyrdelsen, kan fogeden ifølge loven anmode skyldneren om en skriftlig redegørelse for dennes indtægter og aktiver, bl.a. med delt ejerskab eller fælles ejerskab, som kan gøres til genstand for fuldbyrdelse, med angivelse af det sted, hvor de befinder sig, og således tilskynde skyldneren til opfylde sin forpligtelse frivilligt ved at vise, hvilke konsekvenser det kan få, hvis der sker tvangsfuldbyrdelse. Skyldneren underrettes under alle omstændigheder om de anslåede fuldbyrdelsesomkostninger (artikel 627, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Skyldneren skal for ikke at blive pålagt sanktionerne i artikel 188, stk. 2, efter fogedens anmodning oplyse alle sine aktiver i form af løsøre og fast ejendom, bl.a. med delt ejerskab eller fælles ejerskab, med angivelse af det sted, hvor de befinder sig, samt alle sine løbende eller lejlighedsvis indtægter (artikel 647, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Der kan også på begæring af den berørte part tages stilling til deling af aktiver med delt eller fælles ejerskab, når der træffes afgørelse om en indsigelse mod fuldbyrdelsen (artikel 712, stk. 4, i den civile retsplejelov).

Hvis den berørte part i forbindelse med sin indsigelse mod fuldbyrdelsen har anmodet om deling af aktiver med delt ejerskab, træffer retten også afgørelse om deling af disse aktiver efter loven (artikel 720, stk. 2, i den civile retsplejelov).

Fordringshavere kan kun gøre udlæg i løsøre, som er genstand for bodeling, og som anvendes til udøvelse af et lovligt erhverv, hvis deres fordringer er stiftet i forbindelse med udøvelsen af det pågældende erhverv. Såfremt aktiverne ikke er knyttet til en individuel erhvervs-mæssig ejendom, men anvendes af skyldneren som fysisk person ved udøvelsen af dennes fag eller erhverv, kan de kun gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvis der ikke foreligger andre aktiver, hvori der kan gøres udlæg, og kun til opfyldelse af underholdspligt eller andre privilegerede krav vedrørende løsøre-genstande. Såfremt skyldneren arbejder inden for landbruget, kan der ikke gøres udlæg i driftsmidler, herunder husdyr, foder til husdyr og frø til udsæd, som er nødvendige for landbrugsbedriftens videreførelse, medmindre disse aktiver udgør en tinglig sikkerhed, eller fordringen er baseret på et privilegeret krav (artikel 728 i den civile retsplejelov).

Med hensyn til opfølgning af forvaltningskonti (oprettet af tredjemand på vegne af skyldneren eller af skyldneren på vegne af tredjemand) findes der visse principielle regler om repræsentation og om fuldmagt med

repræsentation, som beskrives i det følgende.

I henhold til artikel 1295 i den civile lovbog er det kun muligt at påberåbe sig en repræsentationsbeføjelse, såfremt denne alt efter omstændighederne er tillagt ved lov, ved et retligt dokument eller ved en retsafgørelse.

I henhold til artikel 1296 i den civile lovbog har aftaler, som fuldmagtshaveren indgår inden for fuldmagtens rammer og i fuldmagtsgiverens navn, direkte virkninger mellem fuldmagtsgiveren og den anden part.

I henhold til artikel 2021 i den civile lovbog hæfter en fuldmagtshaver, som handler i eget navn, såfremt andet ikke er bestemt, ikke over for fuldmagtsgiveren for forpligtelser, som er indgået af de personer, hvormed fuldmagtshaveren har kontraheret, medmindre fuldmagtshaveren vidste eller burde have vidst, at de var insolvente, på tidspunktet for indgåelsen af aftalen med disse personer.

I henhold til artikel 1309, stk. 1, i den civile lovbog har aftaler, der indgås af en person, som optræder som fuldmagtshaver, men ikke har nogen fuldmagt eller overskrider sine beføjelser, ingen virkninger mellem fuldmagtsgiveren og tredjemand.

I henhold til artikel 1311 i den civile lovbog kan den person, i hvis navn en aftale er indgået, i de tilfælde, der er nævnt i artikel 1309 i den civile lovbog, ratificere aftalen efter den retlige procedure, der kræves, for at den er indgået på lovlig vis. Den kontraherende tredjemand kan forkynde en rimelig frist for denne ratificering, hvorefter det ikke længere er muligt at ratificere aftalen.

I henhold til artikel 1309, stk. 2, i den civile lovbog kan handlinger, som en fuldmagtshaver foretager uden bemyndigelse eller uden for rammerne af sine beføjelser, ikke gøres gældende over for fuldmagtsgiveren, medmindre den kontraherende tredjemand med rette har sat sin lid til fuldmagtsgiverens beføjelser, bl.a. på grund af dennes adfærd.

I henhold til artikel 1310 i den civile lovbog er en person, der indgår en aftale som fuldmagtshaver uden bemyndigelse eller uden for rammerne af sine beføjelser, ansvarlig for skader påført den kontraherende tredjemand, som i god tro har haft tillid til, at aftalen er indgået på lovlig vis.

I henhold til artikel 1297 i den civile lovbog medfører aftaler, som fuldmagtshaveren har indgået inden for fuldmagtens rammer, medmindre andet er fastsat ved lov, kun forpligtelser for fuldmagtshaveren og den kontraherende tredjemand, når denne tredjemand ikke vidste og ikke burde have vidst, at fuldmagtshaveren handlede i denne egenskab. Hvis fuldmagtshaveren udgiver sig for at være ejer af den virksomhed, på hvis vegne vedkommende indgår en aftale med tredjemand inden for rammerne af sine beføjelser, kan den tredjemand, der efterfølgende får kendskab til den reelle ejers identitet, imidlertid også gøre de rettigheder, som tredjemanden har over for fuldmagtshaveren, gældende over for ejeren.

Artikel 50, stk. 1, litra h) – Regler, der finder anvendelse på beløb, der ikke kan gøres udlæg i

Artikel 729 Grænser for monetære indtægter ifølge den civile retsplejelov

1. Løn og andre regelmæssige indtægter, pension, der udbetales under sociale sikringsordninger, og andre beløb, der udbetales regelmæssigt til skyldneren for at tilvejebringe midler til underhold, kan beslaglægges med a) op til halvdelen af den månedlige nettoindkomst i forbindelse med beløb, der skyldes for underholdsbidrag eller børnetilskud, og b) op til en tredjedel af den månedlige nettoindkomst i forbindelse med andre former for gæld.
2. Hvis der træffes flere tvangsfuldbyrdsforanstaltninger vedrørende den samme indkomst, må udlægget, uanset fordringernes art, ikke overstige halvdelen af skyldnerens månedlige nettoindkomst, medmindre andet er fastsat ved lov.
3. Lønindtægter og andre beløb, som udbetales regelmæssigt til skyldneren for at tilvejebringe midler til underhold, og som er lavere end nettomindstelønnen, kan kun beslaglægges for så vidt angår den del, der overstiger halvdelen af dette beløb.
4. Støtte ved midlertidig uarbejdsdygtighed, godtgørelser til ansatte i forbindelse med ophævelse af individuelle ansættelseskontrakter i overensstemmelse med eventuelle lovbestemmelser og lovkrævede udbetalinger til arbejdsløse kan, medmindre andet er fastsat ved lov, kun beslaglægges til dækning af skyldige underholdsbidrag og skadeserstatning i tilfælde af død eller tilskadekomst.
5. Beslaglæggelsen af de i stk. 4 omhandlede ydelser er begrænset til halvdelen af det pågældende beløb.

6. De beløb, der tilbageholdes ifølge bestemmelserne i stk. 1-4, frigives eller fordeles i overensstemmelse med artikel 864 ff.
7. Statslige ydelser og familieydelser, betaling for pleje af syge børn, barselsydelser, ydelser ved dødsfald, statslige stipendier til studerende, dagpenge og alle andre særlige ydelser, der er indført ved lov, kan ikke beslaglægges ved manglende betaling af gæld.

Artikel 970 Kontosikringens genstand ifølge den civile retsplejelov

Pengebeløb, værdipapirer eller andre immaterielle aktiver, som kan beslaglægges, og som udgør skyldnerens fordringer, eller som tredjemand råder over på skyldnerens vegne, eller tredjemand vil komme til at skyldes skyldneren på et senere tidspunkt i forbindelse med bestående retsforhold, kan gøres til genstand for kontosikring ifølge betingelserne i artikel 953.

Artikel 631, stk. 1, i den civile retsplejelov

Der kan iværksættes fuldbyrdelse over for enhver fysisk eller offentlig- eller privatretlig juridisk person med undtagelse af personer, som efter loven er fritaget for fuldbyrdelse.

Artikel 781, stk. 2 og 5, i den civile retsplejelov

Ved beslaglæggelse af indeståender på bankkonti kan såvel kreditsaldoen på disse konti som fremtidige indtægter gøres til genstand for tvangsfuldbyrdelse, hvilket i givet fald skal ske inden for de rammer, der er fastsat i artikel 729.

Følgende kan ikke tvangsfuldbyrdes:

1. beløb, der er øremærket til et bestemt formål efter loven, og som skyldneren ikke har råderet over
2. beløb, der stammer fra lån, som ikke skal tilbagebetales, eller finansiering modtaget fra nationale og internationale institutioner eller organisationer med henblik på udvikling af visse programmer eller projekter
3. beløb i forbindelse med fremtidige lønudbetalinger i en periode på tre måneder regnet fra beslaglæggelsesdatoen. Hvis der sker flere beslaglæggelser på den samme konto, fastsættes der kun én periode på tre måneder, hvor der kan indbetales fremtidige lønninger, regnet fra tidspunktet for foretagelsen af den første beslaglæggelse.

Artikel 50, stk. 1, litra i) – Gebyrer, der opkræves af banker for gennemførelse af tilsvarende nationale kendelser eller for afgivelse af kontooplysninger, og oplysning om, hvem der skal betale disse gebyrer

Ikke relevant, finder ikke anvendelse.

I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået mellem bankerne og deres kunder, og den særlige banklovgivning opkræver bankerne et udlægsgebyr for transaktioner, hvorved kundekonti gøres utilgængelige (både for retsbevarende foranstaltninger og for fuldbyrdelsesforanstaltninger vedrørende kundekonti). Gebyret fastsættes i forbindelse med udlægget, men i forbindelse med transaktioner, hvor konti (der er genstand for afvikling) gøres utilgængelige, opkræves der i praksis intet gebyr fra kunden.

Det skyldes, at gebyret reelt opkræves, når beløbene registreres ved retsinstanser/skattemyndighederne, dvs. på tidspunktet for udlæggets indfrielse. Formålet med afviklingen er imidlertid at gøre beløbet utilgængeligt og ikke at betale det. Arresten indgår ikke i afviklingen.

I forbindelse med sikrende retsmidler (såsom en europæisk kontosikring, der fastsættes ved en kendelse), hvor der ikke sker nogen "afsluttende" registrering, men banken blot gør en konto utilgængelig efter modtagelse af dokumentation fra et organ, der har truffet afgørelse om at iværksætte dette retsmiddel, opkræves der som følge heraf i praksis intet gebyr fra kunden.

Artikel 50, stk. 1, litra j) – Skalaen for de gebyrer eller det andet sæt regler, der fastsætter de gældende gebyrer, som opkræves af en myndighed eller et andet organ, der er involveret i behandling eller fuldbyrdelse af kontosikringskendelser

Ved meddelelse og forkyndelse af processkrifter opkræver fogederne et gebyr på mindst 20 RON og højst 400 RON (jf. bilag I til justitsministerens bekendtgørelse nr. 2550/C/14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer, punkt 1).

Ved fuldbyrdelse af kontosikringskendelser opkræver fogederne et gebyr på mindst 100 RON og højst 1 200 RON for skyldnere, der er fysiske personer, og 2 200 RON for skyldnere, der er juridiske personer (jf. bilag I til justitsministerens bekendtgørelse nr. 2550/C/14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer, punkt 10).

Fogedgebyrer offentliggøres på den nationale fogedsammenslutnings websted i afsnittet om lovrammer, bekendtgørelser, bekendtgørelse nr. 2550 af 14.11.2006 om godkendelse af fogeders minimums- og maksimumsgebyrer (<https://www.executori.ro/CadruLegislativ.aspx>).

Der opkræves gebyrer for de tjenester, der udføres af fogederne i Rumænien.

Med hensyn til stempelafgifter henvises til oplysningerne i litra n).

Artikel 50, stk. 1, litra k) – Er tilsvarende nationale kendelser tildelt en rang?

Ifølge almindelig ret findes der ikke nogen rangorden mellem retsbevarende foranstaltninger, men der findes en rangorden mellem de fordringer, der ønskes sikret, afhængig af deres art.

Artikel 865 Almindelige fordringers rang ifølge den civile retsplejelov

1. Såfremt flere fordringshavere har iværksat tvangssikring, eller andre fordringshavere også har gjort deres krav gældende forud for frigivelsen eller fordelingen af det beløb, der er opnået ved fuldbyrdelsen, sørger fogeden for, at dette beløb, medmindre andet er fastsat ved lov, fordeles i følgende prioriterede rækkefølge:

1. fordringer vedrørende retsafgifter, retsbevarende foranstaltninger eller tvangsfuldbyrdelse, sikring af aktiver, hvor provenuet skal fordeles, alle andre udgifter, der afholdes i fordringshavernes fælles interesse, og fordringer mod skyldneren for udgifter, der er afholdt i forbindelse med opfyldelse af lovbestemte krav eller formaliteter med henblik på at opnå ret til det erhvervede aktiv og opføre det i det offentlige register
2. skyldnerens begravelsesudgifter i betragtning af dennes situation og forhold
3. fordringer vedrørende løn og lignende former for gæld, pension, lovkrævede udbetalinger til arbejdsløse, støtte i forbindelse med forsørgelse og pleje af børn, barsel, midlertidig uarbejdsdygtighed, sygdomsforebyggelse og genoprettelse eller forbedring af helbredet, ydelser ved dødsfald som led i sociale sikringsordninger samt fordringer i forbindelse med erstatning for skader som følge af død og skader på legeme eller helbred
4. fordringer, der følger af den retlige underholdspligt, familiedydelser eller forpligtelsen til at betale andre regelmæssige beløb for at tilvejebringe midler til underhold
5. skatte- og afgiftskrav i forbindelse med skatter, afgifter, bidrag og andre lovkrævede betalinger til staten, nationale socialsikringsordninger, lokale myndigheder og særlige fonde
6. fordringer i forbindelse med statslån
7. fordringer vedrørende godtgørelse for skader forvoldt på offentlig ejendom ved ulovlige handlinger
8. fordringer i forbindelse med banklån, levering af varer, levering af tjenesteydelser eller udførelse af arbejde samt leje- eller leasingudgifter
9. fordringer vedrørende bøder til staten eller til lokale myndigheder
10. andre fordringer.

2. Bestemmelserne om lovbestemt subrogation finder anvendelse på enhver, der betaler en af de i stk. 1 nævnte fordringer.

3. I forbindelse med sidestillede fordringer fordeles det realiserede beløb, medmindre andet er fastsat ved lov, mellem fordringshaverne i forhold til størrelsen af deres fordringer.

Artikel 866 Anmeldelse af statslige fordringer

1. Senest 15 dage efter, at der er iværksat tvangsfuldbyrdelse, kan enhver fordringshaver efter loven anmode staten og de lokale forvaltningsenheder om at anmelde deres privilegerede fordringer. Denne

anmodning optages kun i de offentlige registre, hvis der er fremlagt bevis for, at den er blevet forkyndt for de lokale skattemyndigheder.

2. Staten eller den lokale forvaltningsenhed skal anmelde og registrere fordringens værdi senest 30 dage efter forkyndelsen.
3. Manglende overholdelse af den i stk. 1 nævnte forpligtelse medfører, at fordringen mister sin forrang i forhold til de fordringshavere, der har anmodet om anmeldelsen.

Artikel 867 Sikrede fordringers rang

Hvis fordringshavere har håndpant, pant i fast ejendom eller andre former for fortrinsret til det solgte aktiv, betales deres fordringer før de fordringer, der er nævnt i artikel 865, stk. 1, litra c), på de i loven fastsatte betingelser, når det beløb, der er opnået ved salget af dette aktiv, fordeles.

Artikel 868 Accessoriske fordringers rang

Renter, bøder og andre udgifter, der er forbundet med hovedkravet, betales i samme rækkefølge som dette krav.

Artikel 50, stk. 1, litra l) – Retter eller fuldbyrdelsesmyndighed, der har kompetence til fastsættelse af retsmidler

Ifølge artikel 1, stk. 3 og 4, i artikel lh i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, *henhører de retsmidler, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i forordning nr. 655/2014, under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der har truffet afgørelse om at efterkomme anmodningen om en europæisk kontosikringskendelse.*

De retsmidler mod fuldbyrdelse af kontosikringskendelser, der er anført i artikel 34 i forordning nr. 655/2014, henhører under den fuldbyrdende rets kompetence.

Artikel 50, stk. 1, litra m) – Retter, hvortil en klage skal indgives og eventuelle frister herfor

Ifølge artikel 1, stk. 5, i artikel lh i regeringens hastebekendtgørelse nr. 119/2006 om visse foranstaltninger, der er nødvendige for at anvende visse EF-forordninger fra datoen for Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som ændret og godkendt ved lov nr. 191/2007 med senere ændringer og tilføjelser, *henhører de retsmidler, der er omhandlet i artikel 37 i forordning nr. 655/2014, under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der er nævnt i nærværende artikels stk. 3 og 4, eller under kompetencen for en domstol, som er hierarkisk højere placeret end den, der er nævnt i samme forordnings artikel 35. Klager indgives inden for en frist på 30 dage efter afgørelsens forkyndelse, medmindre andet er fastsat ved lov.*

Artikel 50, stk. 1, litra n) – Retsafgifter

I henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), i regeringens hastebekendtgørelse nr. 80/2013 om stempelafgift med senere ændringer og tilføjelser opkræves der afgifter for følgende anmodninger:

- anmodninger om retsbevarende foranstaltninger — 100 RON
- anmodninger om iværksættelse af retsbevarende foranstaltninger vedrørende skibe og luftfartøjer — 1 000 RON
- anmodninger om europæiske kontosikringskendelser indgivet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område — 100 RON.

Artikel 50, stk. 1, litra o) – Sprog, der accepteres ved oversættelse af dokumenter

Rumænien accepterer ikke andre sprog end rumænsk (forfatningens artikel 128, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i lov nr. 304/2004 om retssystemets indretning).

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.